

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: KAPTJAN H. EWALD.

8. AARGANG
1921.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Frederiksborggade 12, København K.
Telefon Byen 3227.

HÆFTE VI.
JUNI.

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Ved E. W. MARSTON, VALDEMAR SCHOU og AXEL JUEL

KØBENHAVNSKREDSENS

Bestyrelse undersøger for Tiden Muligheden af at iværksætte den tidligere omtalte Fællestur med Skib til Sønderjylland. Udsigterne kan desværre ikke betegnes som lyse, idet de paaløbende Omkostninger efter al Sandsynlighed vil blive saa store, at den enkelte Deltagers Billet til Tur og Ophold i 3 Dage paa de historiske Steder, delvis med Natteophold ombord, kun vil muliggøre Deltagelse fra et Faatals Side, og det bør netop være en Tur, hvori saa mange som vel muligt kan komme med. Imidlertid — Haabet om en Ordning er ikke endnu opgivet.

Af Sommerens Program kan Bestyrelsen stille en Fællestur til Dragør i Udsigt, med forudgaaende Besøg paa Kaptajn Engelhardts Baadebyggeri. Turen tænkes arrangeret med de store Turist-Automobiler og ender med en Fællesspisning i Dragør, hvorefter man kører hjem til Byen.

Som før meddelt modtog Københavnskredsen af et kendt og meget agtet Medlem i Vinter et Beløb af 1000 Kr., som den anonyme Giver ønskede anvendt til Anskaffelsen af et nyt og større Flag til særlig Brug under Repræsentation udadtil. Efter at Giveren og Kredsbestyrelsen nu har forhandlet endeligt om Gavens Udførelse, vil det nye Flagspil blive sat i Arbejde, og vil forhaabentlig blive færdigt til Indvielse ved Vintersæsonens Begyndelse. Medens vort nuværende Flag har en Højde af lidt over 4 Alen i Stangen, vil det nye Flag blive ca. 6 Alen i Stangen og Splitflaget forstørret i Forhold dertil. Stangen vil blive nøjagtig af Udseende som den nuværende, og Beslaget udføres, ligesom ved det i 1915 indviede og af Grosserer Valdemar Schou skænkede Flag, af Hof-Broncestøber Lauritz Rasmussen, medens Orlogsværftets Modellør, Otto Dørge, har lovet ogsaa denne Gang at ville udføre selve Asketræsstangen.

KØBENHAVNSKREDSSEN.

Lysbilledarkivet.

Medlemmerne erindres om vor tidligere Opfordring til, i den kommende Tid at huske paa vor Vinterunderholdning gennem Lysbilledarkivet, ved at benytte Sommerrejser i vore Farvande til Fotografering af saadanne Motiver, der vil kunne have Interesse for os og vore Formaal.

Tirsdag den 7. Juni mødte ca. et halvt Hundrede af Skydebrødrene og, erindrende Gnyet fra Helgolandsfesten, hilste de hverandre med et hjerteligt: »Tak for sidst«. Dagen havde været meget hed, saa der blev dækket i Haven, som den stille Sommeraften gjorde til et overordentlig behageligt Opholdssted.

Efter Skydningen bød *Formanden* Velkommen, og da den varme Aftensmad var gledet ned, blev den smukke Platte forevist til de Kammerater, der ikke havde deltaget i Marineforeningens Stiftelsesfest, og et anseligt Antal af den blev solgt; den vakte almindelig Beundring.

Ordet blev givet til Kammerat *Elwarth*, der gav en drastisk Beskrivelse af den sidste 25 Aars Jubilæumsfest, hvilket morede Kammeraterne og gav Mester *Borrild* Anledning til at takke for den Interesse, Jubilæarerne havde vist Værftet.

Gustav Olsen sang en køn lille Sang, hvorefter alle istemmede vor klangfulde Festsang, hvis herlige Tekst og Toner snart fik en beundrende Tilhørerkreds. Vi havde jo ikke kunnet flytte Flygelet ud i Haven, men med sin smukke Stemme sang Kammerat *Hornung* for, og det gik storartet.

Bing og *Borrild* kappedes om at fortælle muntre Historier, og Maskinmester *Andersen* havde et helt Repertoire af fornøjelige Digte, der gav Motion til Lattermusklerne. Den blaa Bog blev flittigt taget i Brug, og først sent endte denne herlige Aften.

MARINEFORENINGENS SKYTTELAV

afholder sin næste Sammenkomst Tirsdag den 5. Juli med Solosang og Historier. Husk, alle Lokalkredsens Medlemmer er velkomne.

ÆBELTOFTKREDSSEN.

Søndagen den 22. Maj afholdt Kredsen Præmieskydning paa Hotel »Skandsenskilde«. Skydningen begyndte Kl. 9 Fm. og fortsattes til om Aftenen. Der var udsat en stor Mængde Præmier bestaaende i Sølvgenstande, Barometre, Lædersager etc. Af Resultaterne anføres:

1. Præmie: Murer J. Nyhus, et Barometer med Termometer.
  2. Præmie: Landmand J. Petersen, 6 Kaffeskeer.
  3. Præmie: Købmand P. M. Andersen, et Barometer.
- Præmieuddelingen foregik ved en festlig Sammenkomst, der afsluttedes med Dans.

G. H.—P.

ODENSE-KREDSSEN.

Flagdagen, den 15. Juni, havde Marinerne valgt til at samles i den gamle smukke Næsbyhoved Skov for at indvie den nye Winchester Riffel, og for første Gang i Kredens Levetid havde Bestyrelsen arrangeret en Præmieskydning og Gevinstkeglespil for at sondere Stemningen for Startning af et Skyttelav.

Det skal siges straks, at Bestyrelsen ikke blev skuffet i sine Forhaabninger til Trods for, at Skyttelavet havde haft sin store Fest Dagen før. Marinerne mødte mandstærke og deltog i Skydning og Keglespil med Liv og Lyst, og man forbausedes over den Energi og Skydefærdighed, som de fleste Mennesker var i Besiddelse af. Lige fra Begyndelsen, Kl. 3 Eftm. til Kl. blev 8, var der ingen Ophold, og havde der været mere Tid inden Omskydning og Skafning, vilde der være bleven skudt langt mere endnu, men ogsaa Sømands Maver kræver Næring, og Kl. 8½ gik man i Lag med Skafningen.

Efter at den værste Sult var stillet, og Hans Majestæts Skaal var udragt, uddelte Formanden Præmierne, der baade var smukke og værdifulde. For Skydningens Vedkommende tilfaldt 1. Præmie Grd. Rasmussen, Ørreslev, 2den fik Mejeridirektør Thomsen, 3die fik Mejerist Sigerstrøm og 4de Montør Ubbe. En Flidspræmie tildeltes Telegrafassistent Rasmussen og endelig fik Formanden en Præmie, fordi han var den daarligste Skytte. Præmien bestod af et Par Børnestrømper og var udsat af Næstformanden.

I Keglespillet fik Mejeribestyrelsen *Christoffersen*, N. Søby, 1. Præmie, Proptr. *Mayland* 2den, Maskinpasser *Andersen* 3die, Forretningsfører *Rasmussen* 4de Præmie og Flidspræmien tilfaldt Resturatur *Christensen* fra Stige.

Selvfølgelig skete Uddelingen under vældig Jubel og Hurraraab for de dygtigste, og da Præmieuddelingen var overstaaet, toges fat med Taler og Sange af Sangbogen. Ved Kaffen dannedes saa det virkelige Skyttelav for Odensekredsen og der tegnede sig straks 26 Medlemmer, og et Udvalg, der kom til at bestaa af Direktør *Thomsen*, Ingeniør *Holm*, Togfører *Steffensen* og Installatør *Overgaard*, blev nedsat til at arrangere det fornødne. Tilstede var en Kammerat fra Københavns Skyttelav, Repræsentant *Otmar*, der gav forskellige Oplysninger om dette, ligesom Formanden meddelte, at Bankfuldm. *Nath*, Næstformand i Københavnskredsen Skyttelav, havde lovet at komme til Odense, dersom Udvalget maatte ønske det, for at være behjælpelig ved Starten.

Det siger sig selv, at den nye Institution indenfor Kredsen var Genstand for en Masse gode Ønsker i Aftenens Løb, og for man anede noget derom, var man naaet ind i Hundevagten, og denne var omtrent forbi, inden de sidste Kammerater skiltes med Haabet om snart at mødes i det virkelige Skyttelav.

C. B.

EBELTOFTKREDSSEN.

Krydserskorvetten »Valkyrien« der den 17. Juni skal føre H. M. Kongen til Island, er allerede for nogen Tid siden klargjort og er lagt ud fra Lejet paa et kortere Togt i vore nærmere Farvande.

Under dette lagde Krydserskorvetten forrige Fredag ind ved Ebeltoft, og at dette Besøg har været til Glæde for vor Lokalkreds, og sikkert ogsaa for Krydsersens Besætning, vil ses af nedenstaaende Beretning, som vi har modtaget fra Kredens Sekretær, Hr. Holm-Petersen:

Krydserskorvetten »Valkyrien«, Kommandør Cold, der i en nær Fremtid skal føre Kongen til Island, ankrede Fredag Aften op i Ebeltoft Vig og forblev der til den paafølgende Onsdag Aften for at foretage Forberedelser til Togtet. Allerede om Aftenen efter Krydsersens Ankomst sværmede Baade fra Ebeltoft rundt om denne og nød Musikken fra det 15 Mand stærke Orkester, der spillede ombord. Paa Initiativ af Marineforeningens Sekretær og ved elskværdig Imødekommen fra Kommandør Colds Side afholdt Krydsersens Orkester Tirsdag Aften Koncert paa Byens Torv, og baade dette og Vinduerne i alle de omliggende Bygninger var fyldt af interesserede og taknemlige Tilhørere. Programmet rummede 10 Numre, men udvidedes ved Tilhørernes kraftige Applaus til 13 Numre, hvoraf det sidste, »Kong Christian«, paahørtes med blottede Hoveder og modtoges med rungende Bifald.

Efter Koncerten takkede Borgmester *Bredstrup* paa Byens og Vinhandler *Holm-Petersen* paa Marineforeningens Vegne, Stabshornblæser Bentzen for den Nydelse og Glæde, Koncerten havde beredt, hvorpaa Orkestret efter Indbydelse af Byraadet og Marineforeningen indtog Forfriskninger paa »Høtel Vigen«. Grundlovsdagen den 5. Juni havde »Valkyrien«s Chef indbudt Marineforeningens Medlemmer med Damer til at aflægge Besøg ombord Kl. 2, og under dette Besøg besaa

man det smukke Skib, der snart skal ud paa sin historiske Færd, og de Foranstaltninger, der er truffene ombord til Modtagelse af H. M. Kongen med Følge. Medens Orkestret spillede, serveredes i Officersmessen Vin og Kager, og man forlod derpaa Krydserseren med de bedste Ønsker for Skib og Besætning paa Turen til det høje Nord, til Sagaøen, der nu for 3die Gang i sin tusindaarige Historie faar Besøg af Danmarks Konge.

MARINEFORENINGEN I GRENAA.

Forleden Aften afholdtes paa Badehotellet et Møde, hvortil var Adgang for Alle, og som havde samlet godt Hus.

Formanden, Havnefoged *Bilde*, bød Velkommen, og derefter holdt Pastor, Dr. theol. *Bindegaard-Petersen*, Vejlbj, et fortræffeligt Foredrag i Anledning af, at Fiskerne nu drager ud paa deres Sommertogt til Vestkysten.

Foredragsholderen gik ud fra det gamle Ordsprog: »Øst, Vest, hjemme bedste«, hvori er nedlagt det, der er det bedste i Livet. Mange Mennesker har prøvet Livet under forskellige Himmelstrøg, men gjort den Erfaring, at intetsteds har man det saa godt som hjemme. Mange har ude i det fremmede faaet Vingerne stækkede, men alligevel haft noget godt deraf. Og mange har det saaledes, at de har en tvingende Magt over sig, at de maa tage hjemmefra for at prøve, om Livsvilkaarene skulde være bedre andetsteds, saa at de bedre kan hævde sig. Og Taleren vil sige til disse: Tag Hjemmet med, ikke i udvortes, men i indvortes Forstand — man kan tage Hjemmet med i sin Sjæl; dem, der gør det, er i Reglen dem, der faar det bedste ud af Livet.

Man skal tage Hjemmet med i Tanke og Sind, naar man tager herfra. Hjemmet er jo først og fremmest de aandelige Værdier. Lad Hjemmets hellige Ild brænde klart og lyse op i alle Eders Tanker. Saa vil I faa at se, at dermed har I faaet en Værdi med, som vil være til uvurderlig Hjælp for Eder, naar I staar ude i det Fremmede; den vil være en Hjælp til at modstaa alt det onde og alle Fristelser, der melder sig derude. De store Havnebyer paa det store Fastland og tildels ogsaa England er Arnestedde for mange Fristelser — det er farlige Steder at komme til. Men for Resten er vi ogsaa kommen godt med herhjemme. Husk, at det gælder om at kunne sige Nej overfor alt det onde og alle Fristelser. Det gælder om at kunne sige Nej første Gang. Hvis vi kan sige Nej den første Gang det Onde vil have os i sin Magt, vil det blive lettere at sige Nej de følgende Gange, og hver Gang man siger Nej, styrkes man i Befæstelsen af sin Modstand mod det Onde. Man maa forstaa at vaage over alt det, der i Tanke og Sind knytter sig til Hjemmet. Det skal være som en Helligdom. Men vi kan ikke tænke paa det enkelte Hjem uden at tage vort Folkehjem med, vort Fædreland.

Naar I nu rejser ud, saa staar vort Fædreland og tilvinker Eder med Ønsket om, at hver Mand maa gøre sin Pligt. Det er en god Ting at høre til et Folk, der har faaet et saa godt Omdømme som det danske, og det har I Lov til at være glade for, naar I nu sejled ud. Og derfor har Fædrelandet Lov til at sige: I skal gøre Eders Pligt, og hvad vor Pligt er, fortæller vor Samvittighed. Det Menneske, der paa en eller anden Maade vanærer sit Legeme, vanærer ogsaa sin Sjæl, og det Menneske gør ikke sin Pligt. Tag Hjemmet med, alt det rene i Sjæl og i Sind.

Formanden bragte med Forsamlingens Tilslutning Pastor *Lindegaard-Petersen* en Tak for Foredraget, og efter at man havde afsunget »Kongernes Konge«, sluttede han Mødet med at udbringe et Leve for den danske Sømand.

TIL MEDLEMMERNE!

Som det vil ses af en Annonce paa Side 51, kan Medlemmerne tegne deres Sø- & Transportforsikringer samt Brandforsikringer paa Marineforeningens Kontor, idet Sekretæren har overtaget et Agentur for det bekendte Firma, *Max Levig & Co.*, som er Generalrepræsentant for bl. a. »Baltica« og det store engelske Brandforsikringsselskab »The Liverpool & London & Globe Insurance Comp.«

Da der ligger en god Plan til Grund for dette Arrangement, skulde det glæde os, hvis Skibsredere og større Handlende blandt vore Medlemmer, saavel i København som Provinsen, vilde tegne deres ovennævnte Forsikringer paa Marineforeningens Kontor.

MARINEFORËNINGENS REGNSKAB FOR AARET 1920

ADMINISTRATIONSKONTO PR. 31. DECEMBER 1920

	Kr.	Øre		Kr.	Øre
Festligheder	58	05	Kontingent og Indskud	9383	10
Inventar, 10 pCt. Afskrivning	180	95	Renter	30	02
Rejser og Agitation	Kr. 1945.30		Fortjeneste ved Salg af Sangbøger.....	222	90
÷ refunderet ved Gave.....	- 1331.40				
	313	90			
Kontorhold.....	1735	00			
Tryksager	333	60			
Virksomhed, Lovenes § 6	240	88			
Emblemer.....	1562	00			
Diverse Omkostninger	1121	47			
Porto	293	95			
At overføre til 1921	3796	22			
	9636	02		9636	02

MEDLEMSBLADETS KONTO

	Kr.	Øre		Kr.	Øre
Saldo fra 1919.....	17750	12	Annoncer.....	9000	00
Forsendelse	1474	34	Salg	96	80
Papir, Tryk og Hæftning	11000	18	Tilskud fra Medlemmer	2608	50
Medarbejdere.....	486	00	» » Dansk Dampskibsrederiforening..	6000	00
Diverse Omkostninger	36	99	» » Kbhvns. Lokalkreds	257	10
Redaktionsomkostninger.....	602	00	Saldo.....	13711	76
Klichéer	324	53			
	31674	16		31674	16

STATUS PR. 1. JANUAR 1921

	Kr.	Øre		Kr.	Øre
Kassebeholdning.....	560	19	Bogtrykkerens Tilgodehavende.....	1374	08
Bankbeholdning	849	63	Kapital fra forrige Aar: Kr. 18944.32		
Tilgode hos Lokalkredsene	5808	45	÷ Medlemsbladets Andel.....	- 257.10	
Inventar.....	Kr. 1809.52				
÷ Afskrivning.....	- 830.95				
	978	57	Overført fra 1920.....	Kr. 18687.22	
Emblemer, 80 Stk. à 3.00	240	00		- 3796.22	
Beholdning af Medlemsblade	50	00			
» » Sangbøger Stk. 1292	658	92	÷ Medlemsbladets Saldo	Kr. 22483.44	
Tilgode for tegnet Bidrag til Medlemsbl.	1000	00		- 13711.76	8771 68
	10145	76			10145 76

København, Marts 1921.

KJÆR

Regnskabet revideret og befundet rigtigt.

FRED. A. MØLLER

ALB. CLAUSEN

JUBILÆUMSFESTEN FOR MARINERE AF AARGANGEN 1896—1921.

Lørdag den 21. Maj, Kl. 11 Formiddag, samledes cirka 70 civ. Mennesker udenfor Værftsbroen ved Orlogsværftet. De kiggede først, ligesom for 25 Aar siden, som fuldstændig Fremmede paa hverandre; men saa kom det fra een med et stort Gensynssmil: »Hvad Pokker, er det Dig 17«. — »Javel er det 17!« — »Er det Dig Smed« o. s. v., og et Øjeblik efter var det blevet en eneste stor Familie, som var kommen sammen for at holde deres 25 Aars Marinejubilæum.

Den bekendte Overkanoner *Bachmann* præsenterede de gamle Gutter for Kanonererne *Lund* og *Petersen*, som havde paataget sig at forevise dem Værftet. Først besøgte Vaabenmagasinet, Idrætspladsen, Modelkammeret etc., og det gjorde altsammen stor Lykke; derefter begav man sig til Marketenderiet, hvor allerede flere af Gutterne havde været en lille Afstikker for at hilse paa den gemytlige Marketenderske. I »Tutten« bødes der paa Bixemad, Ost, Snaps, Øl, Kaffe og Cognac osv.

Da Skafningen var forbi, marcheredes til den ny Kaserne for at se, hvorledes Nutidens Gutter lever som Søfolk, og man maa sige, at Nutidens Basser, med de hygieiniske Forhold, der nu findes paa Kasernen, bliver anderledes forplejede end i gamle Dage; men vi holder dog ligegodt paa den gamle Maner med Logiskibene, den var mere sømandsmæssig. Derefter blev der givet Landlov, og man skiltes for at hvile ud til Aftenfesten.

Kl. 7 Aften samledes man igen i »Ny Rosenborg«, hvor der først stilledes i Beklædningsmagasinet, hvor man fik Krave og Hue, med 1896—1921 i Huebaandet, udleveret, hvorefter man begav sig ned paa Gaden og tog Opstilling med Jarmerstaarn i Baggrunden, og en Fotograf tog en Plade af de glade Gutter. Dette Intermezzo vakte stor Opsigt og Spovogsstandsning.

Saa stilledes der til Honnør for Flaget i Festlokalerne, og Festmaaltidet (varm Ret, 1/2 Hummer og alt,

hvad der kan tænkes til koldt Bord) kaldte straks Dagens kammeratlige Stemning frem. En Masse Taler blev holdt, og en af *Carl Skov* i Dagens Anledning forfattet Sang sunget, ligeledes blev vor blaa Sangbog flittig benyttet. Telegrammer indløb fra forskellige Kammerater, og efter et gemytligt Samvær krydret med Vittigheder og smaa »Kan Du huske?«-Oplevelser forfattet paa Sømands lune Vis, vakte en af Festudvalget rekvireret Bolle Punch Lykke, og det blev langt ud paa Hundevagten, inden der blev pebet til Udskejning med et Leve for Festudvalget.

— — —
Fotografier af Fstedeltagerne kan faas tilsendt ved Indsendelse af Kr. 5,50 til *Ch. Elwarth*, Studiestræde 8. Lynet.

BYGGESAGEN.

Som det vil ses af Referatet af Sendemandsmødet, blev det sørgeligt fastslaaet, hvorledes Manglen af egne Lokaler føles som et stort Savn i Marineforeningens Liv, afhængig som Foreningen er af Værter Naade og Barmhjærtighed. Og værre bliver Forholdene i Fremtiden. Bestemte Aftaler kan ikke træffes og bliver ofte uden videre annullerede til stor Skade for Foreningslivet.

Gang paa Gang er der skrevet og talt om en egen Bygning, og et Byggeudvalg er ogsaa nedsat. Men hvad saa? At det er for dyrt at bygge i Øjeblikket kan vi være enige om, men viser der sig noget passende i Horizonten, da gælder det om at være klar. Saa vilde det være rart at have Kapital til Raadighed, og dette er en Sag, der har Bud til alle Kammeraterne hele Landet over.

Forslag om et Byggefond var indbragt paa sidste Sendemandsmøde af Skyttelavet, endda vedlagt Tilsgagn om de første 500 Kr. Det blev drøftet, men ikke bragt til Afstemning, grundet paa, at det ikke forinden var bragt til Kredsens Kundskab. Trods den udelte Sympati, Provinsformændene nærede for Forslaget, — de talte saa smukt derfor, ønskede de ikke at stemme forinden Sagen var drøftet med Kammeraterne hjemme.

Har Forslaget ikke Bud til os alle? Vi ser fremmede Nationer her i selve København bygge Opholdslokaler for deres Marines Søfolk. Men kommer Ungdommen hertil fra Provinsen for at aftjene Værnepligten i Søværnet, saa mangler de det, de fremmede har. Københavnskredsen giver altid en Del Unge Adgang til vore Sammenkomster, men det er jo kun engang om Maaneden. Tænk paa Ungdommen.

Her i København ligger vi ikke paa den lade Side. For at fremme Formaalet bliver der i Oktober arrangeret en større Fest, hvortil det skulde glæde os at se Kammerater fra Provinsen. Og de dygtige, initiativrige Provinsbestyrelser vil sikkert ikke finde det uoverkommeligt at holde en lille Bazar, Tombola, Lotteri e. l., saa vi alle til næste Sendemandsmøde kan kappes om at komme med det største Beløb. Pengene kan dog blive i de respektive Kasser, og senere stilles til Disposition. Ved eventuel Anvendelse udstedes en Kvittering, der sikrer Kredsen en tilsvarende Andel af Udbyttet, der saaledes kommer Kredsen til Gode.

En anden Maade at skaffe Penge paa er den, at vi alle køber det lille Foreningsmærke og anvender det paa alle vore Breve.

Al Begyndelse er jo svær, men Begyndelsen er gjort. De første Penge har vi, flere er paa Falderebet, og er først Sagen i Gang plejer der at være Drøn i os Danske.

Lad os være med alle, hver efter sin Evne, saa engang vor Bygning bliver, hvad den bør være, Kammeratskabets sande Hjem.

J. S.

KRONBORG.

Under Dannebrog's Redaktion har fra Museumsdirektør for Handels- og Søfartsmuseet paa Kronborg, *E. F. S. Lund*, modtaget en af denne udgivet Bog: »Kronborg, Kaserne eller fredet Minde«. Den meget interessante og smukt udstyrede Bog, der overordentlig objektivt og sagligt behandler det brændende Spørgsmaal, der er angivet ved Bogens Titel, kunde vi ønske den videste Udbredelse i vort Land, ikke blot blandt alle dem, for hvem der knytter sig værlige Interesser til Handels- og Søfartsmuseet, og som forstaar at skatte dettes Indhold — vi indskyder her, at de besøgende Antal i sidste Aar har været over 25.000 og er stærkt stigende, — men ogsaa alle, for hvem Frederik den Andens og Kristian den Fjerdes Pragtbygning er et Kleinodie i den danske Stats- og Kunsthistorie, paa hvilken der maa tages med varsomme og forstaaende Hænder.

Et gammelt Ord siger, at der bør være Taushed, medens Retten sidder, og Retten sidder nu til Doms over denne vor nationale Skat. — dens Skæbne for lange Tider vil snart finde sin Afgørelse, og der er alt brugt meget Blæk i Indlægene for eller imod Bygningen som Kaserne eller fredet Nationalminde, kun anvendt som Museum i Lighed med Frederiksborg; men uagtet det ikke er vor Sag at bryde denne Taushed, der efter Sagens hidtidige Forløb, kan betyde baade Ondt og Godt, tøver vi dog ikke med, idet vi gaar ud fra, at det er enhver dansk Mands ikke blot Ret, men ogsaa Pligt, hvor saa vitale Interesser staar paa Spil, at tilkendegive vor Mening saaledes, som denne maa forudsættes at være delt af de adskillige Tusinder af vor Søfarts Mænd, vi tæller i vore Rækker, og som sikkert alle uden Undtagelse og uanset politiske Standpunkter, — udelukkende som Danske, der har faret vide om Verden, og Gang paa Gang har frydet sig ved Farten gennem Østersøens Port, naar Vejen faldt hjemad, — er enige om, hvorledes de maatte ønske at genfinde Danmarks Vartegn med de slanke Taarne og Splitflaget paa den yderste Bastion.

Ikke blot disse, men ogsaa de Tusinder af Søfartsinteresserede i vort Land vil vide at vurdere de Samlinger, som ved Handelsministeriets Foranstaltning og ved private Ofre danner Museet paa Kronborg, og ved at være anbragte der er blevne undtagne Odelæggelse eller Forglemmelse. For hver den, der formaar at se mere end Dagen og Vejen, er Museet som en uudtømmelig Kilde til Viden om vor Søfarts og Handels Historie i mere end 400 Aar, og dermed ogsaa til vort Lands Historie. At se alle disse gamle Skibstyper, Billeder, Dokumenter og de Hundreder af Ting, der har Tilknytning til de Danskes Veje i Aarhundreder paa det blaa Hav er noget, der nok kan sætte Tankerne i Svingninger. Hvem vil ikke ønske at sikre disse Minde fra Fortiden ned til vore Dage.

Medens der paa Museets altfor lille Plads ophobes en Mængde Genstande, der i sig selv er uerstattelige, staar der en stille, men derfor ikke mindre skæbne-

svanger Kamp om Slottet selv, — om dettes Bibeholdelse som Kaserne — ganske vist med en minimal Belægning, — lidt over 100 Mand, — eller Slottets udelukkende Anvendelse som Museum, i hvilket sidste Tilfælde enhver Brandfare skulde udelukkes som utænkkelig. Medens man i Genforeningsaaret udsendte, — og endnu udsender — til alle Verdens Egne Frimærker med Kronborgs Billede, der viser Slottets verdenskendte Silhouet, nærer man samtidig herhjemme ikke blot Tvivl om Slottets fremtidige fuldkomne Sikring, der kun kan naas ved at udelukke Behoelse med dertil hørende Belysning og Ildsteder, — men man omgaas endog med Tanker om ved Anlægget af en Havn paa Kronborgs Nordside, med en mægtig udløbende Mole at ødelægge den samme skønne Silhuete fra Nord.

Har end Skibsværftet haft stor Betydning for Helsingør og den hjemlige Skibsbygning, — saa har dets Anlæg i sin Tid været et Fejlgreb i Henseende til Placeringen, der fuldstændig har ødelagt Synet af Kronborg Vest fra, — men derfor bør det ikke være nødvendigt ogsaa at ødelægge Synet Nord fra, og dette er det, man tænker paa. Vel kræver Tiden, at de saakaldte praktiske Hensyn overalt skal gaa først, — og vel er Helsingørs Havneforhold yderst indskrænkede, og en Udvidelse mod Syd vanskelig paa Grund af Baneanlægene, men Kysten ned mod Nivaa er isfri nok, — vi kender jo næppe Isvintre mere, — og en Plads til en Havn vil sikkert kunne findes Syd paa uden at komme for langt bort.

Sikkert findes der dem, der uden at blues, ønskede Kronborg bort som blot en Hindring for et virkeligt storstilet Havneanlæg — men endnu er vi ikke saa

langt. Livet og Omsætningen kræver sin Ret, men den, der ikke værner om det værdifulde Gamle, handler daarligt.

Paa den anden Side af Sundet har man Opmærksomheden fuldt rettet paa det, der skal foregaa med Kronborg, og man ved fuldkommen godt, hvorledes der fra Frederik den Sjettes Tid er handlet med Danmarks og Nordeuropas skønneste Bygning. Røster har hævet sig i Sverige til Fordømmelse af den Tilstand, hvori Slottet er. Og ikke blot der, men ogsaa i det Land, der med største Omhu vaager over sine gamle Bygninger, England, vil man med Harme se, at Hamlets og Shakespeares Slot ikke af det danske Folk opfattes som den Skat, det i Virkeligheden er, men — om ikke rent ud forsømmes, — saa dog behandles med Ligegyldighed og lægges paa Vægtskaalen for en Ubetydelighed som 100 Soldaters Husly. Det paastaas, at disses stadiige Ophold paa Slottet betyder en mere effektiv Overvaagning, medens dog Slukningen af en eventuel Brand i meget væsentlig Grad gøres afhængig af, hvorvidt Københavns Brandvæsen kommer rettidigt til Hjælp, — i Løbet af $1\frac{1}{4}$ Time, — indenfor hvilken Tid det meste af Bygningen kan være omspændt af Ilden og uhjælpelig tabt.

Det er for saa vidt ikke Militært Tilstedeværelse paa Slottet, der er noget at indvende mod, men udelukkende de med disses Ophold forbundne Farer ved Lys og Ild, der er saa umoderne installeret som ved Petroleumslamper og meget kraftig Kulfyring i Kakkellovne, medens der Aar for Aar samles mere og mere Smuds i de ganske uhygieiniske Lokaler, som Militæret er tvungne til at benytte, fordi de endnu ikke kan

faa andre. Slottets Brand vil koste Staten 13 Millioner Kroner, — den sidste Vurdering, — og sætte en uaf-tvættelig Skamplet paa os alle, — thi dette er alles Sag. — Der er næppe nogen Tvivl om, at Militæret uden større Beklagelse forlader selve Slottet, der er aldeles uskikket til Kaserne, — set med Nutidens Øjne, — og i højeste Grad uhygiejnisk, og der er mange Muligheder for en bedre Anbringelse i f. Ex. Slottets Uden-værker, hvor den tidligere Sekondløjtnantsskole har sin Bygning, og hvor der vil være Plads nok til et Par Nybygninger, — Hovedsagen er, at faa Slottet tomt for Beboere og dermed enhver Brandfare, saavidt det for Beboere og dermed befriet for enhver Brandfare, saavidt det ligger i menneskelig Magt, og en grundig Restaurering udført.

Det er Nutiden, der bør oprette, hvad man for ca. 100 Aar siden forbrød mod Kronborg af økonomiske Grunde og af Mangel paa Pietet, idet man under Frederik den Sjette greb mægtigt ind i Slottets Struktur for at skaffe Plads til Garnisonen, delte den høje Riddersal i to ved at indlægge et Bjælkelag, hvorved der fremkom to Etager med Belægningsstuer, opførte en Mængde Bræddeskillerum for at danne Lejligheder, op-murede Skorstene etc.

Det er nærmest et Mirakel, at ingen Brand endnu har hærget Bygningen, — og for saa vidt er det rigtigt, at Militærets Tilstedeværelse har medført, at der stedse har været Mennesker til Stede, der har kunnet gribe ind, hvis nogen Fare var for Haanden, men man maa ikke glemme, at denne Fare netop stammer fra dem, der skal vaage. Betegnende er det, at den Konge, der netop udtalte de kendte Ord: »Nu skulle vi alle spare«, — nemlig Christian den Ottende, — havde den fulde Forstaelse af, hvor ilde man under hans For-gænger havde handlet mod Slottets Kunstværdier, thi under ham blev Slottets Kirke, der blev benyttet til Magasin, atter ført tilbage til sin oprindelige Skikkelse og indviet paa ny. Havde Midlerne været til Stede, havde Kongen vel helst fulgt sit Hjertets Lyst og sat hele Bygningen i den Stand, hvori vor nationale Velanstændighed ene bør se den, — som fredet Minde.

Dette er en Folkesag, som politiske Hensyn ikke bør have med at skaffe, og Folket, der sikkert vil lammes, hvis Kronborg en Dag ligger i Ruiner, vil sikkert ogsaa gennem sine Repræsentanter paa Tinge, hos hvem Afgørelsen ligger, endnu i den ellefte Time bevæge disse til at se paa denne Nationalsag, som det gavner Kronborgs Bevarelse bedst.

E.M.

Minebøssen ved Grenaa Havn.

ET SMUKT DANSK BJERGNINGSARBEJDE

Dampskibet »Sydland« af Göteborg, der lastede ca. 10,000 Tons, strandede nogle Dage før Jul paa et Undervandsskær ved Hono, ca. 3 Sømil Nord for Vinga. »Sydland« var omtrent ny; det var anden Rejse Damperen gjorde, og den kom fra Amerika bestemt til Göteborg med fuld Ladning af Kul. Damperen, der stod haardt, var fuld af Vand, og der var al Sandsynlighed for, at den under en Storm vilde glide ned af Skæret og tage alt med, som fandtes om Bord.

Men ikke desto mindre, og til Trods for, at Svitzers Kontrakter siger: no cure, no pay, anbragtes der for over 80,000 Kr. Pumpemateriel om Bord i Damperen, og der forsøgtes, samtidig med Losning af Kul fra Forskibet, at pumpe den læns, tætte den og tage den af Grunden med Nr. 2 Last (Storlasten) fuld af Vand og Kul.

Arbejdet blev nu koncentreret paa denne Maade, indtil det efter ca. 8 Dages Forløb endelig lykkedes at faa en Dykker ned, der konstaterede, at Skibet var brækket midt over omtrent under Kommandobroen, og at selve Bunden var skubbet ind over hinanden.

Herefter kunde der ikke være Tale om at bjerge hele Skibet, da det umuligt kunde holde med Nr. 2 Lasten fuld af Vand; det maatte derfor skæres over, og der skulde losses en Del af Ladningen fra Agterskibet for at faa Hoveddækket over Vandet og sat Skodder op, thi der fandtes ingen vandtætte Skoder mellem Hoveddækket og øverste Dæk (Stormdækket), og det var nødvendigt af Hensyn til, at Vandet kunde løbe fra Hoveddækket ned gennem Kulbunkerne og ned i Maskinrummet, at dette Skod blev sat op.

Der blev saa sat et saadant Skod op, og der blev løst ca. 600 Tons Kul fra Agterlugens Forkant, og Skibet kom som beregnet saa højt op, at Hoveddækket laa lige i Vandet eller rettere lige fri af Vandet. Begge Dæk — disse er altid af Jern i saa store Skibe — og begge Skibssider blev nu brændt over; dette blev gjort paa 4 Timer, men da Bundtankene og noget andet dernede endnu holdt, maatte man sprænge med Dynamit, og da Dykkeren maatte anbringe disse Skud paa Lykke og Fromme, saa forstaar man Spændingen over, hvordan det vilde gaa, og om det vilde gaa nogenlunde den rigtige Vej, men tilsidst kom Rasmus (Søen), som er en stærk Mand, og gjorde Resten, under et øredøvende Spektakel, som varede i flere Timer.

Endelig skete det vidunderlige — Agterskibet skiltes fra Forskibet, og Bjergningsdamperne, som laa med Slæber paa og næsten var begravet i Vand — thi det blæste mere og mere, og Søen var høj, og det værste var, at det tillige straks efter blev taaget — kunde nu slæbe af Syd paa med Agterskibet, som stak 28 Fod.

Klokken var da 8 $\frac{1}{2}$ Aften, Søen og Taagen tiltog, og det maa sikkert have været et Befrielsens og Lettelsens Suk, der er undsluppet Mandskabet, da det for-tøjede for Natten ved Bolværk i Göteborg Havn næste Aften, men det maa ogsaa have været med en vis Følelse af Stolthed (endskønt Søfolk føler sig meget sjældent stolte over egen udført Bedrift) og Tilfredshed, da de læste i de svenske Blade om deres saa vel udførte Arbejde, thi i Sverrig og Norge forstaar de og skriver mere end danske, lige fra det største til det mindste Dag- og Ugeblad, idet de paa denne Maade søger at give til kende, at de forstaar at værdsætte Somaends Arbejde og den Betydning, det har, enten det saa er en Bjergning eller et andet Arbejde i den almindelige Skibsfart, og de forsømmer aldrig en Lejlighed til at sætte dette paa Prent; danske Blade af en hvilken som helst Anseelse og Art tager paa en noget

anderledes Maade paa alt vedrørende Skibsfarten; det er særlig Udbyttet og den deraf flydende Skat, der kan faa dem til at ofre Sværte, ja, og ikke at forglemme personlige Angreb paa en eller anden af Mænd i Søerhvervet, men maaske det danske Folk ikke ønsker andet, thi der siges jo, at et Folks Ønsker udtrykkes i dets Blade.

Af Svitzers Bjergningsskibe deltog bl. a. »Viking« — med den ogsaa den kendte yngre Fører, Kapt. P. Egeberg, i Arbejdet.

SKIBSFARTENS STILLING

De fortvivlede Forhold paa Fragtmarkedet, som har kendetegnet 1921, er maaske ikke helt af det onde. Depressionen har bremset den planløse Skibsbygning, og særlig er Amerika vaagnet til Eftertanke, man begynder at forstaa derovre, at Evnen til at drive Skibsfart ikke alene afhænger af Antallet af Skibe, der skal mere til. Paa et stort Redermøde i New York udtaltes da ogsaa Ønsket om, at det ikke maatte komme til nogen Fragtkrig med Udlandet, en saadan Kamp vilde kun være odelæggende for Amerikanerne.

Skibsbygningen gik dog allerede tilbage i 1920, hvori der byggedes 1 Million Tons mindre end Aaret før, men der blev dog bygget 2½ Mill. Tons mere end i Rekordaaaret fra før Krigen, 1913. Skibsbygningen reagerede for Krigstabene, men nu da det mistede er mere end erstattet, nu maa Bygningen bremses. Nedgangen i Skibsbygnings-Virksomheden i 1920 skyldes dog nærmest det, at De forenede Stater standsede deres store Produktion, thi hvad Storbritannien angaar, saa byggede Landet over 2 Mill. Tons eller 35 % af hele Verdensproduktionen. Dette betyder, at Storbritannien i 1920 atter erobrede sin gamle Plads som det førende skibsbyggende Land.

Men hvad hjælper det at bygge Skibe, naar Skibsfartens Stilling stadig er fortvivlet, det ser ud til at hele Verdensmarkedet maa i Smeltediglen, før det kan blive godt igen; den japanesiske Reder havde sikkert Ret, naar han udtalte, at der ikke kan ventes en Bedring i Skibsfartens Stilling, før hele Verdens Forhold atter bliver som før Krigen, og før Tonnagen svarede til Efterspørgslen. I Mellemtiden, hvor lang den end bliver, gælder det blot om at holde ud.

Tonnage og Efterspørgsel skal staa i Forhold til hinanden, men fra flere Sider er det hævdet, at Depressionen i Skibsfarten ikke saa meget skyldes Overflod paa Tonnage, som det, at Handelen ikke endnu er kommen i god Gænge igen. Som Mr. Noble, Direktøren for Caine Line, utalte, findes der nu af søgaaende staalskibe 6¾ Mill. Tons mere end i 1914. Under normale Forhold, d. v. s., hvis der ikke havde været Krig, og hvis Bygningen af ny Tonnage var foregaaet i samme Tempo som før Krigen, skulde vi nu have haft 10¼ Mill. Tons mere end i 1914. Der er saaledes bygget 3½ Mill. Tons mindre end under normale Forhold. Af den samlede Forøgelse i Tonnagen siden 1914 bestaar 2 Mill. Tons af Tankskibe, som hovedsagelig anvendes til den stærkt udviklede Olie-transport, og som egentlig maa trækkes fra Overskudstonnagen. Tillige findes der mange Skibe, som under rolige Forhold vilde være hug-op for længe siden, og som heller ikke kan sejle med Fordel ret længe endnu. Mr. Noble mener, at der findes 1½ Mill. Tons af saadanne ubrugelige Skibe, og at Verdensflaadens Tonnage som Følge af disse Fradrag

er 7 Mill. Tons mindre end den under normale Omstændigheder skulde være.

Skibsværfterne fik udlignet Tabene ved Krigen langt hurtigere, end man ellers naaede det i Verden; Tonnagen var klar til at tage fat, længe før Handelen var saa udviklet igen, at den kunde bruge Tonnagen.

Storbritanniens oversøiske Handel er maaske kun halv saa stor som før Krigen; og i Central- og Østeuropa er der 200 a 300 Mill. Mennesker, som ikke producerer noget. Man kan ikke vente, at Verdenshandelen kan naa sit tidligere Standpunkt, før disse Mennesker atter begynder at arbejde, eller før Tilliden mellem Nationerne atter genoprettes.

Det kan jo være, at den svigtende internationale Handel er Skyld i hele Miseren, men det hjælper ikke, hvad end Grunden er. Forholdene er, som de er. Naar Skibe er færdigbyggede, hales de ud i Bøjerne og bliver liggende uvirksomme, næsten 40 pCt. af hele den danske Flaade.

Et trøstesløst Syn byder de britiske Havne med Masser af oplagte Skibe. Man ser store nybyggede Dampere blive bugserede ud fra Værfterne for at oplægges ved Kajer og i Bøjer. Der findes knapt et mere talende Billede paa Depressionen end alle disse Skibe, tomme, skamfilede Skrog Side om Side i lange Rækker, en Skov af nøgne Master med nedfiredede Bomme, og Stilhed over hele Billedet.

Gaa til andre Lande, og Forholdene er lige sørgelige. Den velsignede Ottetimersdag, som skulde kompensere ved en forøget Arbejdspræstation og skabe ny Arbejdsglæde, er resulteret i lige det modsatte. Arbejdet i Havnene er aldrig gaaet saa daarligt, som siden Ottetimersdagen blev Lov.

En Tur i Göteborgs Havn er lærerig, naar man vil studere Havnearbejdernes ny Maade at arbejde paa, for at komme ud af Depressionen. Kun et Hold ved hver Luge, det har man bestemt, og de, som arbejder, passer nøje paa, at det ikke gaar for hurtigt. Det er det britiske ca'canny System, ikke arbejd for hurtigt, Side- manden skal ogsaa vinde med. Man er kommen saa vidt, at Ugebaadene paa regelmæssige Ruter ikke kan holde deres Tur, men maa ligge over, fordi man ikke paa fire Dage kan overkomme at losse og lade ca. 1000 Tons Gods.

I Stockholm, hvor Havnearbejderne strejkede, klarede man sig mindst lige saa godt som før. Man opdagede, at der var Folk, som virkelig vilde arbejde. Fagforeningerne har ved deres ukloge Politik i de senere Aar tabt i Respekt, og Benævnelsen Strejkebryder har tabt en Del af sin gamle Klang i Arbejdernes Øren. Det er de *arbejdsvillige*, der skal føre Samfundet ud af Depressionen de *arbejdsvillige*, hvad enten de er paa Kontorer, Fabrikker, paa Skibe eller i Havne.

C. I. SPERSCHNEIDER,

MEDDELELSER TIL BLADET

bedes altid tilsendt Redaktionen senest den 17. i hver Maaned for at kunne finde Optagelse i først udk. Nummer.

Referater fra Kredsmøder bør skrives umiddelbart efter disses Afholdelse og straks tilsendes Redaktionen. Derved undgaar man, at Referaterne bliver for gamle og tildels taber Interessen for Medlemmene.

DA HOLLÆNDERNE HJALP OS 1658—1660.

EN HISTORISK FREMSTILLING AF SOGNEPRÆST H. D. LIND.

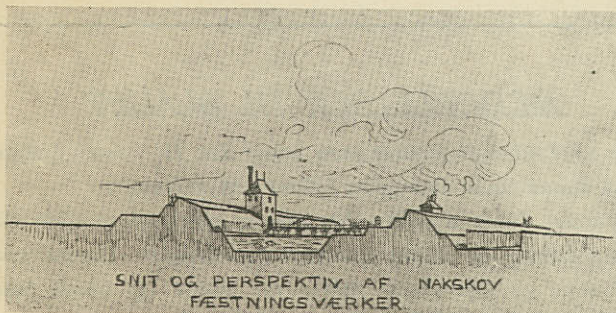
(Fortsat.)

Tegninger af Henning Schiøler.

Det var altsaa et meget stort Flaadestævne, som fandt Sted i den nordlige Del af Bæltet. Til Wassenaers 33 Skibe var Ruyters 38 komne; føjes hertil de 40 engelske og de 2—3 danske, var altsaa ikke mindre end henimod 120 Orlogsmænd samlede paa dette ene Sted; og man ser endda bort fra, at de svenske ogsaa havde vist sig med ret anseelige Orlogskadrer baade Nord og Syd for Bæltet.

Medens der i dobbelt Forstand var meget Sprængstof samlet i dette Farvand, indløb der et Brev fra Frederik III til Wassenaer, hvori denne opfordredes til fornyet krigersk Virksomhed, nu, da de 3 Ugers Stilstand var udløbet. Men alle tre Admiraler fastholdt deres Lydighed mod Koncernten og indlod sig i besindige Underhandlinger med hinanden. Under disse blev Stilstandens 3 Uger forlængede med 3 andre. Denne Forlængelse kom Ruyter meget fremmed for, da det var det samme som at give Sverrig frie Hænder; og imedens laa Hollænderne med slig en anseelig Flaade og maatte ikke røre en Haand, — en i det hele meget fortrædelig Historie! Men Admiralernes Forhandlinger endte dog 25 Juni i en Overenskomst, som forbød Montagu at tage Station andre Steder end mellem Kullen og Lappen, og ligeledes forbød Ruyter at sejle til København; dette var derimod Wassenaer tilladt. Næste Dag afsejlede Englænderne nordpaa og Wassenaer med Ruyter sydpaa.

Wassenaer følte sig vedblivende saa trykket af Situationen, at han udbrød: „Jeg vilde ønske, at jeg aldrig havde hørt Danmarks Navn nævne“. Og dog var hans Sympati paa Danmarks Side. Da Flaaderne den 28. Juni var komne til Femern, tilbød han af sig selv de danske Raader, at han efter Evne vilde undsætte Nakskov, men efter hans Optegnelser skal Raaderne have erklæret Projektet for udførligt. Da han hørte, at 6 svenske Skibe blokerede København i Kongedybet og at 4 andre spærrede Drogden, saa at Hovedstaden derfor led stor Mangel paa alle Fornødenheder, lod han en paatænkt Konvojering fare, — den overlod han til Ruyter at besørge, som foreløbig blev liggende ved Femern, — og sejlede med alle danske og hollandske Skibe, der nu var 37 i Tallet, direkte til Køben-

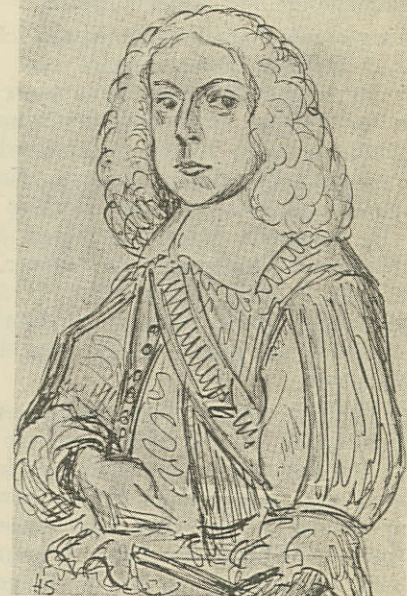

SNIT OG PERSPEKTIV AF NAKSKOV FÆSTNINGSVÆRKER.

havn; 3. Juli ankrede han i Drogden, og Blokadeskibene forsvandt ad Landskrona til. Paa Vejen havde han erfaret, at Montagu havde brudt Aftalen og lagt sig ved Hven; derfor følte han sig heller ikke bundet ved den og befalede Ruyter ligeledes at afgaa til København. Denne anden Flaades Ankomst bebudedes for Københavnerne ved en smuk Salut, — Troppestyrken, som Ruyter havde om Bord og som kommanderedes af Obersterne Killegren, Meteren og Alsa, kunde ikke efter Bestemmelsen blive sat i Land, da der ingen Proviant var til den i den belejrede By, men foreløbig blev der Brug for Soldaterne paa nogle Ekspeditioner til Søs.

Blokaden, der havde varet fra 27. April til 3. Juli, havde især været effektiv de sidste 43 Dage.

CHRISTIAN V SOM BARN

da Indespærringen var saa fuldstændig, at næsten intet Skib eller Fartøj kunde slippe igennem og at kun yderst faa Efterretninger kunde indhentes om den fraværende dansk-hollandske Flaade. Desto større Glæde vakte dennes Genkomst hos baade høje og lave, og Kongehuset viste ikke mindst, hvor velkomne Hollænderne var. Wassenaer blev straks efter Ankomsten komplimenteret paa Kongens Vegne af Otto Krag, der kom om Bord og indbød Admiralen til Avdiens hos Kongen, men Wassenaer tog ikke den Dag imod Indbydelsen, da han ikke gerne vilde være fraværende om Natten fra sit Skib med Fjenden i Sigte; og næste Dag lykkedes det ham ikke at komme til København. Men han fik Oprejsning 9. Juli; da blev han sammen med alle de hollandske Viceadmiraler tilsagt til det kgl. Taffel, som var anrettet i to store Telte ved Dragør, hvor Vinen flød i tSrømme og „selv den ellers saa

maadeholdne Konge førte an i Drikkelagets Nydelser“. Efter Maaltidet kom Hs. kgl. Højhed Prinsen til Stede og førte Diskurs med Gæsterne, og Ruyter udtalte senere, at den 13-aarige Prins skulde snarere holdes for at være 25 Aar gammel, hvad Kundskab og Dømmekraft angik. Bagefter red Kongen, Rigsraaderne og Wassenaer til København. 13. Juli gjorde Admiralen Gengæld; han afhentede Prinsen i Dragør og førte ham og hans Følge paa nogle Chalupper igennem hele Flaaden, hvorefter Prinsen „gjorde Wassenaer den Ære at spise hos ham“ og førtes endelig tilbage til Dragør, efter at der „var ham al mulig Ære (med Flagning og Salutter) bevist til Prinsens Contentement“. Denne udsøgte Venlighed, som saaledes vistes Hollænderne, gjorde aabenbart sin Virkning. Der blev holdt en Konferens i Rigshofmesterens Hus, hvor ogsaa de tre hollandske Oberster var til Stede, og hvor der blev taget vigtige Beslutninger, bl. a. om et nyt Undsættelsestogt til Nakskov. 21. Juli tog Wassenaer Afsked med Kongen, da han efter dennes Ordre snart vilde gaa under Sejl, og næste Dag gav han ogsaa Tegn til Afgang, men Flaaden i sin Helhed blev roligt liggende; da Wassenaer hørte, at Kongen var paa Henrik Bjelkes Skib, begav han sig derover og modtog her af Majestæten Opfordring til straks i dennes Nærværelse at lette Anker. Dertil var det nu blevet for sent paa Dagen; men næste Morgen, straks ved Dag gry, vilde Admiralen gerne efterkomme Ønsket. I øvrigt var en god Del af Dagen blevet anvendt til et stort Drikkelag, hvorved der blev baade pokuleret og saluteret stærkt, 1 Skud for hver Skaal, og Wassenaer bragtes „hel beskænk“ om Bord hos sig selv. Senere traf han ikke oftere sammen med Frederik III. efter hvad hans Skibsjournal beretter.

Til Togtet, som altsaa nu skulde begynde, var der efter Evne truffet store Forberedelser. Foruden Killegrens 4000 Mand skulde der til Ekspeditionen ogsaa bruges 3000 Ryttere, som skulde hentes i Kiel; derfor udkrævedes der ogsaa store Transportmidler; sammen med disse Førselsskibe skal hele Flaaden have talt ikke mindre end 300 Sejlere. Paa Afgangsdagen, 23. Juli, naede man næppe nok til

Stævns og — dermed var Togtet forbi; næste Dag kom Wassenaer over paa Trefoldigheden og meddelte, at der 14. Juli var afsluttet en ny „Koncert“ af de tre Stormagter, i Følge hvilken det var blevet ham forbudt at følge Kongens Ordre, saa at hans Hænder paa ny var bundne. Atter vakte Hollændernes uforklarlige Adfærd ny Overraskelse, Harme, Forbitrelse, Modløshed hos de danske. Det kunde ikke have stor Betydning, at Oberst Killegren erklærede sig villig til at agere, da han personlig ikke havde faaet noget Forbud derimod; i den Anledning synes der om Bord paa de hollandske Skibe at have dannet sig to Partier, hvoraf Landmilitæret dannede Krigspartiet og Søofficererne var Fredsvennerne. Men Ruyter hørte dog ikke til disse sidste; han klager over, at det hele kun blev til Snak og til blot at ligge ganske uvirksom med alle disse mange Skibe. Landofficererne fik siden deres Krigslyst en Smule styret 6. September, idet 1100 Mand under Killegren bragtes om Bord paa nogle af Ruyters Skibe for at føres til Ystad, som de danske havde besat; men de kom for sent, Byen var allerede opgivet, og de maatte vende tilbage med uforrettet Sag.

Sorgen over det fejlslagne Tog til Nakskov forøgedes ved Efterretningen om, at denne By efter en heltemodig Modstand og efter at have bortskudt sit sidste Krudt, havde maattet overgive sig 15. Juli. Hertil kom en ny Jobspost om et andet føleligt Tab.

Den Eskadre, som efter Slaget mellem Lolland og Femern (30. April) sendtes til Kolding Fjord for at bistaa de brandenburgske Tropper ved deres Overgang til Fyn, og som anførtes af Kaptajn de Koningk, bestod af de danske Skibe Graa Ulv, St. Johannes, Svenske Svane, og Forgyltde Skulf og af Hollænderne Prins Willem (ogsaa kaldet De jonge Prins, 28 K.), Magd van Enckhuysen, 27 K., og Caleb, 40 K., (Deuticum, 24 K., kom senere i sidstnævntes Sted). Vel lykkedes Overgangen for en Del, og Fænø blev besat, men 14. Juni kom den omtalte svenske Eskadre paa 17 Skibe, som vi har set Wassenaer paa Jagt efter i Kattegat; og efter en hidsig Kamp jages Deuticum paa Grund og opbrændes af sin egen Besætning.

(Fortsættes.)

MAX LEVIG & CO.

Sø- & Transportforsikring

samt

Brandforsikring.

Tegning af Forsikringer i ovennævnte Brancher modtages paa **Marineforenings Kontor**,
Møntergade 22, Telf. Byen 3448.

Ovenstaaende Platte, der er udført i en særlig Gips-Afstøbning, som er meget holdbar og holder sig skinnende hvid i lange Tider, kan erholdes ved Henvendelse til

**Marineforeningens Kontor, Møntergade 22,
København.**

Prisen er 1 Kr. 50 Øre pr. Stk., og Overskudet ved Salget tilfalder Marineforeningen.

Ethvert Medlem bør have denne smukke Platte hængende!

Kredsformændene bedes hver i sin Kreds samle Bestillinger og sende disse til Foreningens Kontor.